

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Blagoevgrad (Bulgarien) den 17 juli 2019 –
"ECOTEX BULGARIA" EOOD mot Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(Mål C-544/19)

(2019/C 357/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Blagoevgrad

Parter i det nationella målet

Klagande: "ECOTEX BULGARIA" EOOD

Motpart: Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tolkningsfrågor

Den första frågan

Ska artikel 63 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken betalningar på 10 000 leva (BGN) eller mer endast får vidtas inom landet genom överföring eller inbetalning på ett betalkonto och enligt vilken kontantbetalningar av utdelning som hänför sig till outdelade vinster på 10 000 BGN eller mer begränsas? Om artikel 63 FEUF inte utgör hinder för denna bestämmelse: Kan en sådan begränsning anses motiverad genom syftena med direktiv (EU) 2015/849? (1)

Den andra frågan

Ska artikel 2.1 i direktiv (EU) 2015/849 med beaktande av skäl 6 samt artiklarna 4 och 5 i detta direktiv tolkas så, att den inte utgör hinder för en generell nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken betalningar på 10 000 BGN eller mer endast får vidtas inom landet genom överföring eller inbetalning på ett betalkonto och som inte tar hänsyn till personen eller grunden för kontantbetalningen och därvid samtidigt är tillämplig på alla betalningar mellan fysiska och juridiska personer?

- 1) Om den första frågan besvaras jakande: Får medlemsstaterna enligt artikel 2.1 punkt 3 e i direktiv (EU) 2015/849 med beaktande av skäl 6 samt artiklarna 4 och 5 i detta direktiv införa ytterligare generella begränsningar av kontantbetalningar inom landet i en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken betalningar på 10 000 BGN eller mer endast får vidtas inom landet genom överföring eller inbetalning på ett betalkonto om grunden för kontantbetalningen är "outdelade vinster" (utdelning)?
- 2) Om denna fråga besvaras jakande: Får medlemsstaterna enligt artikel 2.1 punkt 3 e i direktiv (EU) 2015/849 med beaktande av skäl 6 samt artikel 5 i detta direktiv införa begränsningar av kontantbetalningar inom landet i en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken betalningar på 10 000 BGN eller mer endast får vidtas inom landet genom överföring eller inbetalning på ett betalkonto, om tröskelvärdet är lägre än 10 000 euro?

Den tredje frågan

Ska artiklarna 58.1 och 60.4 i direktiv (EU) 2015/849 mot bakgrund av artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, i vilken föreskrivs en fast nivå för de administrativa påföljderna vid en överträdelse av begränsningen av kontantbetalningar och inte tillåter någon åtskillnad vid beräkningen med beaktande av de konkreta aktuella omständigheterna?

- 1) Om svaret är att artiklarna 58.1 och 60.4 i direktiv (EU) 2015/849 mot bakgrund av artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, i vilken föreskrivs en fast nivå för de administrativa påföljderna vid en överträdelse av begränsningen av kontantbetalningar, ska då artiklarna 58 och 60.4 i direktiv (EU) 2015/849, med beaktande av effektivitetsprincipen och rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som begränsar domstolskontrollen, om denna bestämmelse vid ett överklagande [av den ålagda sanktionen] inte ger domstolarna möjlighet att fastställa en administrativ påföljd som är rimlig med hänsyn till de konkreta aktuella omständigheternas som understiger den föreskrivna miniminivån?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, s. 73).

Överklagande ingett den 18 juli 2019 av International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 16 maj 2019 i mål T-396/18, ITSA mot kommissionen

(Mål C-553/19 P)

(2019/C 357/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (ombud: F. Scanvic, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen

Klaganden(a)s yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som fattades av Europeiska unionens tribunal den 16 maj 2019 i mål T-396/18, ITSA/kommissionen och slå fast att klaganden har ett berättigat intresse av att få saken prövad,
- ogiltigförklara kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/573 av den 15 december 2017 om centrala delar i de avtal om datalagring som ska ingås som en del i ett spårbarhetssystem för tobaksvaror (¹), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/574 av den 15 december 2017 om tekniska standarder för inrättande och drift av ett spårbarhetssystem för tobaksvaror (²) och kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/576 av den 15 december 2017 om tekniska standarder för säkerhetsmärkning som ska tillämpas på tobaksvaror (³).

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att tribunalen missbedömde dess berättigade intresse av att få saken prövad med avseende på kommissionens delegerade förordning 2018/573, kommissionens genomförandeförordning 2018/574 och kommissionens genomförandebeslut 2018/576. Tribunalen gjorde således fel när den avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring av dessa tre rättsakter.